

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul venitor 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembrie 1878 a și înnoii din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expedită silită a sista sau a întârziată cu expedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârzie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 15 Decembrie.

„Ba se încep, ba nu se încep vacanțele crăciunului pentru părinții patriei” variază prin diarele din Budapesta. Ba ni s'a și scris, că vacanțele începute cu 22 Dec. n. au să se estindă până la 20 Ianuarie a. v. Tote aceste nu s'au adevărit, căci tot se mai ține câte o ședință cel puțin pentru promulgare de legi sancționate. Dieta Ungariei, cu toate felicitările reciproce din ziua de 22 Decembrie, cu cari s'au onorat presidenții și membrii, funcționează și în vacanțe.

Să fie vr'un motiv politic pentru intreruperea abia începută a vacanțelor s'au numai întâmplare? Între legile promulgate este legea de apărare și legea de recrutare pe 1879, ambe legi

importante; inse legi de aceste s'au mai votat, sancționat și promulgat și de alte dați, în alte sesiuni, numai nu cu atâta grabă și cu atâta desconsiderare a linisței și odihnei, ce se cuvine să ofere serbătorile părinților patriei. După vederile noastre, din pozițiunea noastră, ni s'ar pără, că giur împregiurul nostru e adâncă linisțe. Dacă resfoim diarele, cari au întimități cu miniștri și cercurile ministeriale, găsim, că tratatul din Berlin se respectă tot mai mult. Turcii și Rușii, Rușii și Englezii rivalizează cari să fie mai congresualiști. Până și renumitul Principe comisariu rusesc, acel Donducoff, care asudă lucrând la fericirea Bulgarilor și care una vorbesce Bulgarilor și alta oficial către plenipotențiții puterilor, e de vre-o câte-va zile mai pacinic. Nici despre ciocniri între trupele române din Dobrogea de sub Anghelescu și între Bulgari nu se mai spune nimica. A bună samă Bulgarii vor fi avut de ajuns cu una sau două lecțiuni românesce și vor fi pe pace, cât i vor suferi agităriile Rușilor, cari le fac bieților Bulgari mai multă gâlciavă, decât ispravă. Liga albaneză areștează pe un agitator turcesc, căci are simțeminte antiaustriace. Grecii se împacă anevoie cu Turcii, dară tot este sperantă. Că se vor împăca și așa mai departe. Tot semne bune și de pace în toate părți și totuși atâta rîvnă în dietă.

Dar rîvna acésta poate să fie o rîvnă de natură privată. O despăgubire pentru timpul cel mult și scump plătit, în care și-au spus Orban, Csánády și alții de calibrul acestora, ce au avut pe inimile lor. Poate că domnii acestia vor mai avé pe inima lor și alte scandale, cari le vor presenta iarăși numai în plenul parlamentului și pentru a câștiga ori și cum timpul, cei mai înțelepți fac ce se pot face și în tăcerea vacanțelor.

Așa este. Privată natură are rîvna din cestiune și nu are nimic cu politica cea mare internă și esternă, căci ministeriul nostru este definitiv, cel din Cislaitania are să fie, naționalită-

țile sânt în Austro-Ungaria foarte multămite, Bosnia și Erțegovina este asigurată, Novibazarul are să ne cadă la primăvară, că o pară coptă în polă, pentru că Turcii se apropie de noi, Albanesii ne iubesc, Rușii din respect către noi se pregătesc a părăsi peninsula balcanică, raporturile între puterile străine și între noi sânt bune.

Și apoi mai pôte fi mirare, dacă în acest raiu pământesc creat de situațiunea de astăzi, noi Românii austro-unguresci ne-am însușit o atitudine curat paradisiacă. La noi nu mai este durere națională, nici întristare și cu atât mai puțin vre-o îngrijire națională în una sau altă direcțiune.

Dară ce să ne batem capul noi cu situațiuni politice! Dără minunile încă nu s'au sfârșit.

Gimnasiile române

din Transilvania și Ungaria în anul scolar 1877/8.

(Înceiere.)

Tote 4 gimnasiile dispun despre mijloce de instrucțiune modeste dar relativ destul de însemnate.

O bibliotecă aflăm la fie-care gimnasiu. În ce stare se află bibliotecile nu se pôte constata din programe, fiindcă dară toate acestea sânt în biblioteca bibliotecii în decursul anului scolar. Un sporiu însemnat vedem la gimnasiul din Brașov, unde biblioteca a crescut cu 473 opuri. Destul de însemnat este și sporiul bibliotecii gimnasiunii din Blaj cu 97 opuri (dintre cari 40 cumperate). Și biblioteca gimnasiunii din Năsăud a dobândit puține opuri (12). Deosebite merite pentru aceste biblioteci și-a câștigat reposatul director D. I. Meșotă, reposatul septemvir cavalier I. Aldulean, canonicul Kóváry și Aloisiu Wład de Zelistye, cari toți la olaltă au dăruit aproape la 500 opuri.

Pre lângă bibliotecile gimnasiunii se mai află la toate gimnasiile, afară de Blaj, și biblioteci pentru sco-

lari. Bibliotecile scolarilor sânt îngrijite de societăți de lectură ale studenților, cari sub supraveghierea profesorilor au scopul, a cultiva pe membrii în limba maternă.

Cu privire la musee gimnasiile noastre sânt cam serace. Gimnasiul din Năsăud și cel din Beiuș nu amintesc nimic în programele lor despre starea museelor lor; presupunem că, sau nu există de loc musee, sau dacă există ele sânt așa de neînsemnate, încât nu merită a fi amintite. Cu atât mai plăcut ne-a surprins deosebita îngrijire, ce vedem, că o dată gimnasiul din Blaj museelor sale. Museul, fisic înmulțit cu o părechie de telefone cu 1 bancă optică și cu 1 barometru; museul „natural” a crescut cu 13 specii paseri, 6 specii reptilii, 300 specii insecte, cu mai multe conglomerate de conchilii petrificate și cu 600 plante; colecțiunea numismatică însemnată și unele modele de gips pentru anatomia zoologică, completează în mod potrivit museele. Și gimnasiul din Brașov dispune despre frumoase colecțiuni; cabinetul sen zoologic este bogat, deși în acest an a crescut numai cu o singură specie; și cabinetul fisic, înauțit în ast an prin 1 telefon și prin 1 microscop, corespunde scopului. O deosebită atențiune a dat gimnasiul din Brașov laboratorului sen chemic, care l'a întocmit complet ca pentru o școlă reală superioară conform normativelor existente.

Nu putem încheia acest tractat, fără de a aminti o împregiurare, ce ar puté deveni jignitoare scopului, care să urmăresc de către gimnasiile române. Credem a fi în drept, a susține, că la un gimnasiu român limba maternă trebuie să se cultive cu deosebită îngrijire. Un gimnasiu român trebuie să promoveze nu numai gimnastiști buni, ci și Români buni. Direcțiunea scolară a gimnasiunii din Beiuș pare a nu fi de o părere cu noi în acésta privință. Nu știm încât instrucțiunea în limba română la acel gimnasiu corespunde sau nu, dar dacă

FOIȚA.

Esposițiunea dela Paris.

IV.

Parisul.

Istoria esposițiunii presente. — Câmpul lui Marte și colina Trocadero. — Materialul consumat de palatele esposițiunii. — Parcul lui Marte. — Seylla și Charibdis. — Palatul de industriă. — Imperiul adneselor: pavilónele parcului; adnesele mașinelor franceze; sistema telegrafică „Ius”; călugărița cantiniere; un „carillon”; minuni încovoiate; globul Ungariei, „Csárda”; Obelisci englezesci; o grotă spaniolă. — (Urmare.)

Aceste două adnese de mașini ne arată chiar, cât e de grandioasă industria franceză.

Lucrul, diligența și geniul inventatoriu francez serbează aci cel mai mare triumf.

Tot la ostul palatului sânt localitățile amployaților de administrațiune și încă două pavilóne: unul ce conține toate speciile de ape minerale și altul

în care sânt espuse și se pot gusta vinurile Franciei.

Acum am ajuns la adnesele sudice, cari le putem percurge iute, pentru că în mare parte constau din restaurațiuni, ce tóte's de un fel: bucate scumpe și rele. Așa d. e. un „bok” — Francezul numesce ori-ce pocal cu bere: bok de altmintrea numai de mărimea unui păhăruț de vinars — costeză 50 centimes! Numai restaurațiunea Duval, carea totodată este și cea mai mare, face excepțiune, căci aici tóte's eftine: dar ce folos?... nu le putem gusta de rele ce's! Cu toate acestea între 11 și 3 ore (timpul dejunului) aici nu ai mai putea afla loc nici pentru un galbin! Curióse, ba pot dice, ceva scandalóse sânt costumele cantinierilor, fetele servante, lui Duval. Ele par a fi călugărițe, căci pórta căițe albe, haine largi negre, ce's strinse în giurul taliei cu mătânii, dar aceste mătânii termină într'un... destupătoriu! — Eu îmi arangiam masa astfel, că la orele 11 luam dejunul în Paris, apoi veneam la esposițiune, la 6 ore mă reîntorcem iarăși în Paris, unde

luam prândul și numai așa scăpai de despozierea óspeților esposițiunii.

În adnesele sudice aflăm în pavilóne separate: coperișe pentru palate, o fabrică de ghiață, corturi de câmp și de voiaj, produsele coloniilor franceze, picturi arse în sticlă și în ferestri bisericesci (de Barc) și o colivă colosală, în carea petrec mii de paseri exotice. — În pavilionul ministeriului de interne vedem: modele pentru construcțiunea prefecturilor, spitalelor, școlilor și casarmelor și multe acte de stat. — În alte pavilóne sânt reprezentate natalurgia și materialul căilor ferate. — Apoi urmăm pavilionul higienic, unde ne bat la ochi modele de scaune ambulante, ce pațiunții le pot mână numai cu mâna în cătrău voiesc, dacă au picioare paralytice, sau numai cu picioarele, dacă nu pot întrebuița mâinile; tot așa de ingenioase sânt și paturile, precum și alte sute de obiecte destinate pentru ameliorarea sórtei morboșilor.

Interesante mai sânt: un model de școlă franceză și un pavilion pentru experimete cu lumină electrică.

Cel mai curios lucru din adnesele sudice este esposițiunea unui fabricant de clopote. În primul moment nu mă veți prea înțelege, pentru că într'adevăr nu pôte fi prea interesant, a vedea o colecțiune de clopote — dela cele mai mici până la cele mai mari, — spândurând în turnuri de lemn improvisate. Dar iată cum ingeniosul clopotariu francez știe profita de curiositatea publicului. În fie-care zi, la orele 3 p. m., clopotele lui cântă vre-o 4—5 arie din cele mai frumoase opere cunoscute! În depărtare de câte-va sute de pași tonurile se aud de minune curate și plăcute. un „carillon” joc sau cant de clopote sublim. La început nu îmi puteam imagina, cum se pot esecuta pe clopote arie complicate cu acompaniamentul lor complet.

Am alergat deci la pavilionul firmei respective și acolo vedui, cum un tinăr bătea taftatura unui pianoforte. Deslegarea enigmei este dară foarte simplă: dela fie-care tastă a clavierului duce un fir la ciocanul unui clopot anumit, care, lovit de ciocan, scóte tocma tonul ce indică tasta. În acest

vom judeca după limba, în care este scrisă programa, tare ne temem, că cultivarea limbii materne la scolari este neglijată. Nu numai că stilul bombastic, în care este scrisă programa, e cu totul unguresc și străin limbii române, ci întâmpinăm moduri de expresii, de cari literatura și jurnalistică română nici când nu s'au folosit. Dacă direcțiunea scolară dela gimnasiul din Beiuș ne spune, că gimnasiul din Beiuș este „un palat al Muselor“ (pag. 5) o socotim de un trop de și nu cunoștem în limba română expresiunea de „palat“. Însă nu înțelegem expresii ca: „pentru-ca, care dorere“ (pag. 3) „el asudă pre cariera instituțiunii“ (!) (pag. 5) „și repută de a sa detorintia“ (pag. 7) „deci tineria în curent a soluțiunii de până aici a profesorilor de aici înainte . . .“ (pag. 7) „lemne focali“ (pag. 31) etc. etc.

Să ne ierte direcțiunea scolară din Beiuș, dacă cutezăm ai spune, că aceste cuvinte nu sînt din dicționarul românesc.

Încă o specialitate mai conține programa gimnasiului din Beiuș. În „escerpte“ din istoria acestui gimnasiu nu mai scapi de „Mise solemne“, „Veni sancte“, „Te Deum“ și parastase! Mai morțea „de pia memoria“ a episc. Olténu, mai morțea prefericitului parente al Romei, mai alegerea eminentiei sale cardinalului Ioachim Pecci de pontifice roman sub nume de Leu al XIII, mai pentru repausul sufletului de pia memoria S. Vulcan, mai pentru „sufletul de pia memoria Basiliu L. B. de Erdely.“ Nici în Vatican nu puteau fi oameni cu mai multă atențiune către „parentii Romei“, decât gimnasiul român din Beiuș, cercetat în mare parte de scolari necatolici.

Deci ne rugăm pentru mai puține mise solemne și mai multă limbă românească!

Terminând dorim, ca publicul român să se folosescă în modul cel mai estins de aceste instituuțiune nationale, cari propaga cultura și știința.

Revista politică.

Dieta Ungariei, în necasul tuturor informațiilor de până aci despre începerea vacanțelor cu 22 l. c. st. n., a ținut și în 24 l. c. atât în casa deputaților, cât și în casa magnaților câte o ședință, în carea s'au promulgat legea despre indemnitate pentru quartalul prim din 1879, legea despre prolongarea legii de apărare și legea despre compromisul financiar cu Croația. Acum, fiind sancționată legea de apărare, se va subșterne spre sancționare și legea despre contingentul recruților pro 1879. Ambe casele die-

mod clopotariul lătesce numele și renumele firmei sale.

Tôte adnesele numărate până aci sînt expozițiuni speciale franceze. Acum însă am ajuns la adnesele din vestul palatului de industrie și aceste aparțin statelor străine.

Țările de jos au un pavilion mare de agricultură și horticultură. Cât de curios este gustul grădinarilor niederlandezi, putem vedea de acolo, că au lebede, năi și alte figuri de iaderă viii; cu alte cuvinte; ei-silesc această plantă să crească în forma figurei, cu care doresc să decoreze grădinile.

În un alt pavilion ni se înfățișează produsele Portugaliei: cereale, țesături, cultura opiuului, arme și bijuterie indigene, colți de elefant (lungi de 2 m.), pui de lei etc.

Danimarca are în adnesul său cele mai renumite instrumente și produse de mine. Un sfleder de mine d. e. măsură 5 m. în diametru și apasă 20,000 chilogr.

Frumosul adnes belgic e rezervat

tei unguresci vor mai ține înainte de 1 Ianuarie o ședință pentru promulgarea legii despre înarticularea tratatului comercial cu Germania.

Dela Viena se scrie, că denumirea noului ministeriu se va publica în „W. Ztg.“ încă înainte de încheierea anului curent.

Pecând convențiunea în privința Novibazarului pare a se apropia de realizare, în privința pozițiunii provinciilor ocupate Bosnia și Erțegovina se ivesc noue sciri, a căror adevărităre trebuie așteptată. Se dice adevărită, într'o telegramă dela Viena, publicată de „P. Ll.“, că cercurile politice se ocupă mult cu viitoră pozițiune a Bosniei și Erțegovinei. În timpul din urmă s'a ivit propunerea, a face din amândouă provinciile un principat și a pune în fruntea lui pe archiducele Ioan Savațator. Sarcinile administrațiunii ar avea să le pörte monarchia noastră, cărei i s'ar ține rezervat și dreptul de a ține acolo garnisone militare. Idea această se pare, că în cercurile din Budapesta nu află multă simpatie.

„Bosn. Corr.“ raportază, că Mufti dela Cialidza, cunoscut de când cu participarea sa la luptele dela Tozla și Doboi, a scris unui locuitoriu din Seraievo, că are de gând, a aduna o armată de 40,000 oameni și cu această a merge la Seraievo spre a pedepsi pe Musulmanii, cari s'au arătat supuși guvernului austro-unguresc și au luat parte la deputațiunile dela Viena și Budapesta. Aceleiași corespondențe i se scrie din Novibazar, că Mufti caută acolo aderenți la planurile lui de răsbunare contra Bosniei și agită contra căpeteniilor ligei albaneze. Conducătorii din Novibazar însă l'au arestat și l'au trimis comitetului central din Prisrend, de ore-ce liga albaneză nu suferă acte inimice față cu Austro-Ungaria.

Diplomația europeană se gândește de pe acuma, ce să facă în cazul, că Rusia nu voiesce să evacueze numena resaritenă și Bulgaria la terminii ficsați de congresul din Berlin, sau în cazul când milițiile indigene nu ar fi în stare, să susțină ordinea publică. Vre-o hotărâre însă în privința această diplomația europeană nu a luat.

Dară Rusia la rëndul ei nu prea arată semne, că s'ar pregăti în curent, de a evacua provinciile turcesci. Ea se întocmesce la Adrianopole ca acasă. În septemena trecută a mai întârit puterea sa armată din Adrianopole cu 17,000 infanterie și 3800 cavalerie; ce e drept de acolo s'au transportat în același timp la Odessa și Sebastopole 11,000 bolnavi. Divisiunea 16 de cavalerie de sub comanda gener. Leonoff, care era gata să plece către

pentru reprezentarea instrucțiunii publice, carea întrece mai pe a tuturor celorlalte state, parte pentru produse textile și agricole.

Elveția are numai un pavilion mititel; interesantă este o mașină pentru fabricarea ghiabei.

Rusia posedă un pavilion mare, al cărui portal are o ornamentică curiosă de lemn în forma unei căițe dantelate. Aci vedem produse țărănești, vase dure, încălțăminte, piei, cuțite etc. Apoi mai are un pavilion de parfumarie și altul de pescărie.

Un portal colossal arcuat formeză intrarea la despărțământul de agricultură al Austro-Ungariei, unde aflăm: cereale, vinuri, liqueurs, piei, produse de mine și de păduri, apoi... modele de vagon și fotografie; — pare că aceste încă au de a face ceva cu agricultura.

(Va urma).

casă, a căpătat contraordin, se remână la corpul 4 de armată, care formeză avangarda armatei. Din isvor credibil, armata rusască din Bulgaria și Rumelia se tacsază ađi la 200,000 oameni cu 990 tunuri. În cercurile înalte ale armatei de ocupațiune nu se pune nici un preț pe espectoratiunile pacinice ale guvernului rusesc; din contră în acele domnesce credința, că resboiul se va reincepe de sigur în luna lui Februarie viitor,

„Polit. Corr.“ raportază despre o episodă picantă, care s'ar fi întemplat în cuartirul general din Adrianopole, cu ocaziunea petrecerei din urmă a comisariului general din Bulgaria a principelui Donducoff-Coarsacoff. Generalul Tottleben a atras atențiunea comisariului asupra scirilor din diare, că împăratul Alexandru ar fi desaprobat atitudinea comisariului Donducoff în Bulgaria și spre sfirșitul acestei țarului ar fi chemat pre Donducoff anumit la Livadia. Cu această ocaziune țarul ar fi dojenit pre Donducoff, ca să pună tötă silința pentru ducerea în deplinire a tratatului din Berlin sau de nu l'rechiamă din Bulgaria. Donducoff ar fi suris la vorbele acestea ale gener. Tottleben, s'a sculat de unde ședea și din traista sa de drum a scos un esemplar din „Golos“, în care se aflau scrise cele șise de Tottleben, și tinde acestuia föia. Generalul spre mirarea sa, vede pe marginea lui „Golos“ nisce glose scrise cu cerusa de însași mâna împăratului. Alături cu cuvintele: „dojană“, „rechie-mare“, tipărite în diar era scris: „nici odată nici odată! vechiul meu amic se pörta brav — sînt mulțamit“. Donducoff a povestit, cum i-a arătat însuși țarul föia cu glösele sale și cum s'a rugat, să i dea lui föia numită.

Cu câte-va zile mai înainte principele Donducoff a primit o deputațiune de Bulgari, care în semn de recunoscință pentru „marile merite“ i-a prezentat o adresă și un „Album“ cu fotografii după pinaturile cele mai frumoase ale țerei. Principele mulțamit pentru semnele de recunoscință și a promis din nou, că guvernul rusesc și țarul vor lucra din răspuțeri pentru împreunarea celor două țeri bulgare. La obiecțiunile conducătorului deputațiunii, că Rusia a încheiat cu Pörta o pace definitivă și că pe la mijlocul lui Ianuarie va evacua Rumelia și după alte două luni Bulgaria, a respuns Donducoff: „Nimic adevărat. N'am încheiat încă pace definitivă cu Turcia — cine scie când va mai fi și așa ceva — pentru un așa lucru se cere timp. De ducerea trupelor rusesci nu pöte fi vorba de loc — atunci Europa ar trebui și ar căuta să neridă, când ne-am grăbi noi așa de ușor a părăsi, țara cucerită, asupra cărei încă nu ne-am tras sama cu Turcia.“

Ministrul de culte și instrucțiune publică din Serbia a fost în misiune la Petersburg. Cu ocaziunea această ministru a promis solemn a introduce în școlele sərbesci limba rusască ca studiu obligat și mai târziu ca limbă de propunere. Ministrul sərbesc a fost distins de țarul și de societatea cea mai înaltă din capitala Rusiei. Resultatul misiunii a fost, după „Polit. Corr.“, încheierea unei convențiuni scolastice, conform cărei Rusia se obligă, a susține în școlele medie șce catedre pentru limba rusască, mai de parte înființarea a șce stipendii pentru candidați de profesură, cari se vor pregăti pentru propunerea limbii rusesci.

Dară din Rusia vin necontentit și sciri, din cari ar pöte omul judeca că cele ce se întemplă acolo sînt presemnele unei revoluțiuni. În 23 Dec. n. spune telegraful, că Țarul a subscris un ucas, prin care se suspendeză autonomia universităților, academiilor și liceelor. Ucasul acesta ar întări credința în scirile ce pretinde „Egyetértés“

a le avé din Petersburg. La föia această se scrie din Petersburg, că din tôte părțile imperiului vin sciri neliniscitoare. În capitală ca și în provinciile studenții se află în fruntea mișcărilor. În 19 Dec. n. între 10 și 11 ore înainte de amédi s'au adunat în piața universității cam la 200 studenți, lângă care s'au alăturat alți 600 oameni tineri. Acestia au intrat cu toții în universitate și au cerut dela rectorul, să depărteze posturile militare dinaintea universității și să întrevină în favorul studenților arestați. Rectorul a răspuns, că în afacerea această el nu este în stare, a face nimica și a recercat tinerimea, a se depărta în linisce.

Rectorul încă nu terminase cuvintele, ce le adresa tinerimei și această se vedu incongiurată de soldați. Într'o clipită și alergară spre pörta universității din fund, prin care voiau să se mântuiască. Pörta însă era încuiată și soldații dau năvală asupra tinerimei cu baioneta. Căpitanul Perowcki o provocă, să se predea, căci altcum va comanda foc. Un tumult infricșat se nasce, soldații pușcă de mai multe ori în mulțime. Pörta a fost deschisă cu forța. Studenții năvălesc, strigând, floerând și împușcând cu revolvere, spre podul de preste Neva. Podul era ocupat de soldați. Studenții stau un moment pe loc, soldații îi încungiură. După vre-o câteva minute apare căpitanul cetății, generalul Suroff, însoțit de gendarmi călări și se adresază către studenți cu cuvintele: „Cânilor! vă impușca la moment pe toți.“ N'a terminat bine aceste cuvinte și un glonț dintr'un revolver a fluerat pe la urechia generalului. „Le gați pe acesti mișei“ strigă Suroff și gendarmii se aruncă asupra tinerimei și începe a lega dintr'nsa. „După mine fraților!“ strigă un student și aripa dreaptă a soldaților a fost spartă. O parte din mulțime se încercă să scape cu fuga. Soldații strigând „hurrah“ o urmăresc și o parte din studenți e silită să sară în Neva. Mulți au și perit în riu, o parte a scăpat, vre-o optzeci fură închisi în cea mai deapropie casarmă a gardei. Pe la trei ore după amédi era linisce. Universitatea este încungiurată de soldați, piațele sînt pline de soldați, cu miile se preumblă pe strade gendarmii polițisti, și căzaci. Tôte posturile se duplicară, iară în casarme soldații sînt consignați. Generalul Bistrom a contras miliția din giurul Petersburgului. Despre demonstrațiunile de aceste vin sciri din Moscova, Charcor, Odessa și Varșovia. În Varșovia se arestară în 17 Dec. n. mulți studenți. Din Vologda se scrie, că au provocat gimnasiastii o demonstrațiune. Ei demonstrară înaintea locuinței guvernatorului. Acesta a chemat pe prefectul poliției și sfirșitul demonstrațiunii a fost, că a arestat 50 de tumultuanți.

Caracteristică este o telegramă din Berlin, carea, pe basa informațiilor private din Petersburg spune, că între țarul și clironomul nu sînt raporturile cele mai bune. Este mare prepus, că clironomul ar fi amestecat în demonstrațiunile din zilele din urmă. Iarăși se vorbește de o schimbare în regență.

În ședința senatului al Franciei din 14 Decemvrie a. c., d. Vaddington ministru afacerilor străine, în urma interpelării senatorului Gontaut Biron, a dat explicații asupra politicii de afară a Franciei dela tratatul de Berlin, prin care se ilustrază noua pozițiune a lucrurilor din orient, și mai cu samă atitudinea Rusiei. Gontaut-Biron a exprimat a sa îngrijire, că inițiativa Franciei, ce a luat-o politica franceză în favorul delimitărilor grănițelor grecești, ar pöte să o scöță din atitudinea sa cea rezervată, și să o împingă la o acțiune izolată. Ca consecință a celor șise, interpelantul a

cerut comunicarea depeșei-circulare franceze despre cestiunea Greciei și în deobște a tuturor corespondențelor privitoare la această comunicare ca neoportună pentru moment, a promis însă, că o va face mai târziu, și a desfășurat atitudinea Franței în cestiunea Greciei într'un mod de tot lingușitor pentru interpelant. El a declarat, că Franța, când a emis acea notă, era singură de sprijinul puterilor semnatare ale tratatului de Berlin, și că nu se va face nimica, ce ar pute cauza o acțiune izolată a Franței.

„Noi n'am contractat nici o îndatorire și nici nu vom contracta, și după cum v'am spus, ne-am întors dela congresul din Berlin având mână liberă, o avem în prezent, și ne vom păstra-o și în viitor.“ Astfel de cuvinte rostite de un ministru francez ne lasă întru adevăr a crede, că sunt adevărate, și d. Vaddington, cât se știe, nu este omul, care ar pute rostii aceste cuvinte dacă s'ar simți angajat într'o parte.

Nu în cuvintele aceste ale ministrului francez trebuie de cautat greutatea explicațiilor, ci mai cu samă în energia, cu care s'a pronunțat ca în interesul păcii generale toate dispozițiunile ale tratatului de Berlin să fie aduse la valoare lor adevărată și îndeplinite. „În deosebite părți“ dicea el „se vedeau tendințe, a face mai mult sau mai puțin alt ce-va, decât ce voia tratatul de Berlin și toți bărbaii de stat — atât acei cărora le aducea avantaje tratatul de Berlin, precum și aceia, cărora le aducea pagube — toți au recunoscut în fine, că este numai un mijloc, a scăpa pacea Europei, și anume prin îndeplinirea tratatului de Berlin de către toți. Noi am reprezentat întâiași dată această politică, și totă lumea s'a alăturat pe lângă opiniunile noastre.“ Cine înțelege a citi și printre rânduri, va vedea foarte ușor, la ce veleități ținea ministerul francez, și aici ni se pare, că este totă greutatea, a explicațiilor sale, că prin această a nimic și umbra speranțelor rusești, anume de a pute găsi în Franța un complice tacit la cas de neexecutare și ocolire a tratatului de Berlin. Nu mai este nici o îndoială, că această atitudine a politicii franceze a contribuit, ca cabinetul de St. Petersburg, care avé tendința a ignora dispozițiunile tratatului dela Berlin, să se retragă pe totă linia. Așigurările, de a îndeplini strict tratatul dela Berlin și a evacua la terminul fixat teritoriul turcesc ocupat, s'au repetat în zilele din urmă din partea Rusiei pretutindenea cu totă certitudinea, dar Rusia neapărat prin conduita ei proprie, a ajuns așa de parte, încât nici prietenii ei, cei mai buni, nu o mai cred, chiar nici atunci, când ar face-o de tot cinstit. În Anglittera durează această neîncredere cu toate promisiunile rusești, și cu cât înainteză armele engleze victorios pe teritoriul Afganistanului, cu atâta crește această neîncredere.

De aici se poate vedea, de ce notutatea, anunță astăzi de „Standard“ despre revocarea oficială și formală a misiunii rusești din Cabul, a produs în Anglittera numai o foarte neînsemnată impresie. Căci întru adevăr, ce însemnează această întâiași dată fraudulosă promisiune, și în urmă sub presiunea notei englezești admisa rechemare într'un moment, când înaintatele trupe anglo-indice sunt la o îndepărtare de numai vr'o câte-va chilom. de Cabul și de unde misia rusescă, a cărei prezentă a cauzat acest resboiu, e nevoită, a se retrage, dacă nu voește a participa la primejdia, la carea va fi espusă ocupațiunea Cabulului prin Englezi?

„N. fr. Pr.“

„Standard“, revenind asupra comunicării corespondentului seu din

Petersburg în privința retragerii Rusiei, face următoarele aprecieri: „Ar fi fost negreșit mai bine,“ observă foia conservatoare, „dacă guvernul rus ar fi recunoscut pe față și de bună voie obligațiunile internaționale, pe care le-a luat asuprași și le-ar fi executat fără o presiune esteriură. Trebuie însă să se facă ore-cari concesii trebuințelor vieții politice a Rusiei și aspirațiunilor populațiunii sale și să nu se uite, că guvernul este nevoit și dacă nu să satisfacă, dar cel puțin să potolească împovăratorea partidă a resbelului și preințetorea de noi sacrificii. Este de ajuns că principele Gorceakoff, cedând îndărătnicei atitudinii a cabinetului britanic, s'a decis în fine să recheme pe membrii misiunii din Cabul și prin acesta să înlătore o pētră mare din calea unei înțelegeri sincere și cu totul bună între cele două țeri. Ar fi o esagerație dacă am presenta această decisiune ca o victorie strălucită a cabinetului englez. Prezența oficerilor ruși în Cabul era o violare atât de flagrantă de fidelitate și credință, încât nu este politicos să mărturisim, că retragerea ei ar fi trebuit să aibă loc mai curând sau mai târziu. Totuși, scirea pe care noi suntem în pozițiune a o comunica, va fi primită cu o sinceră satisfacțiune de toți Englesii. Nici chiar rivalii cei mai mari ai cabinetului nu pōte să'i nege însemnătatea, chiar dacă s'ar încerca să'i micșoreze valoarea. Această scire va fi considerată de toți ómenii sinceri ca o nouă probă de aprobare a administrațiunii actuale.“

„Tagblatt“ din Viena, dice că a primit dela corespondentul seu din Constantinopole scirea, că ambasadorul britanic de acolo a prezentat Porții un proiect pentru construirea drumului de fer prin valea Eufratului, proiect în 26 de articuli, dintre cari cei mai principali sunt:

1. Pōrtă neavând capitalul trebuincios pentru această întreprindere, și nefiind în stare din cauza actualei sale situațiuni financiare, să garanteze interesul sumei pretinsă pentru această operă, cedeză Englitterei dreptul de a întreprinde această sarcină.

2. Guvernul britanic se însărcinează să procure fondurile.

În schimb, Pōrtă: 1-ia va ceda 10,000 metri pătrați de teren pentru fie-care kilometru al liniei, care trebuie să se întindă dela Ismid până la golful persic, trecând prin Alexandretta.

2-lea. Va da Englitterei dreptul de a stabili o colonie de 100,000 Europeni pe un teritor cedat gratuitamente în acest scop de guvernul otoman.

3-lea. Va lăsa pe sama Englitterei, ca garanție pentru sumele cheltuite și pe timpul unei peride ore-care a cărei durată va fi hotărâtă într'un chip ulterior, veniturile din pașalicurile Basora, Damas și Bagdad.

Corespondentul diarului „Tagblatt“ adaugă, că Englittera făcând, se depânde de acceptarea acestui proiect garanția sa pentru împrumutul de 25,000.000 livre sterline, și guvernul turcesc având mare trebuință de bani, va fi cu greu Porții să respingă propunerea.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

De sub munții Gurghiuului, în 8, 20 Decemvre 1878. În 6 l. c. adecă S. Ierarch Nicolae am petrecut la cele eterne pe judele procesual al cercului Gurghiu comitatul Mureș-Turda, cu numele Logyin Jozsef, odiniură Iosif Login, Român de origine, în faptă însă cel mai încarnat renegat. Oficiul funebral l'au săvârșit preotul local romano-catolic. —

Încât acest jude și-a împlinit oficiul față cu poporul nu voiu a ju-

deca — dic însă atâta, că poporul își face destul de tristă judecată despre el.

Acum dară tractul nostru e vacant. Părinții noștri dela comitat însă se vor îngriji a ne alege altul, — nobis sine nobis. Ar fi bine și cu dreptul, dacă ne-ar considera pozițiunea și starea nōstă să ne alegă un Român, care cunoșce împregiurările, limba și năravurile poporului; căci cercul nostru cu forțe mică excepțiune e curat român. Adevărat că între membrii comitetului comitatens cam $\frac{1}{5}$ sunt Români. Fiind în minoritate, chiar de se vor întrepune cu toate puterile pentru reeșirea unui jude român — despre ce nu mă îndoiesc: dacă nu vor fi spriginii de frații Maghiari nu vor pute ajuge la nimic. N'ar lucra domni Maghiri numai după dreptate și ecuitate, dacă ne-ar alege un Român, căci fără de aceea în acest comitat afară de 2—3 funcționari români, toți sunt Maghiari. Dară după cum vedem, că se practisază în statul nostru fericitor de toate categoriile, puțină nădejde avem și noi de un jude român în tractul Gurghiuului — căci vedem puținul număr al funcționarilor români față cu numărul populațiunii. Iară unde este câte unul ici colea, după mōrtea dēnsului e umplut cu altul srăin. Cu această însă nu fac alta domni dīlei decât înstrăineză pe națiunea română de către cea maghiară.

Ar trebui ca frații Maghiari barem în ora a 11 să recunoșcă adevărul, că aceste două națiuni, maghiară și româna sunt destinate dela natură și chimate prin tot trecutul lor, de a se iubi și stima, ajuta și apēra chiar și prin mari jertfe una pe alta. Și cele 3 milioane de Români, cari participă la toate greutățile statului întocmai ca și ceilalți cetățeni, să aibă mai multă mângăiere; cu atât mai vērtos că toți ne vedem amenințați de slavism. Vedem că ce clocote și ce caote e în sud-ostul Europei — vedem de altă parte, că nimic în lume nu e statornic și vai va fi de poporul, care între împregiurări grele e singur și nu este iubit de nimenea! —

I. P.

Răspunsurile Domnitoriului României la adresa parlamentului camerelor.

Cum am anunțat deja, Sâmbătă, la orele 12 din zi, A. S. R. Domnul în prezența d-lor ministri, încongiurat de casa sa civilă și militară, a primit la palatul din capitală, în sala tronului, cu solemnitatea obicinuită, biroul și comisiunea senatului, însărcinată a presenta Măriei Sale Regale adresa de răspuns la mesagiul tronului.

D. Dimitrie Ghica, vice-președinte al Senatului, a dat cetire adresei, la care M. S. R. a răspuns cu următoarele cuvinte:

Înalt Prea Sântă Părinte, D-lor vice-președinți, D-lor senatori! Cu o deosebită plăcere am ascultat cuvintele măgulitoare, ce senatul adresază armatei; ca șef al ei și ca domn al țerei, vō multănesc din suflet pentru sentimentele ce ne exprimați.

Ultimul resbel a fost ocaziunea pentru țară de a da Europei convingerea, pe care eu de la început am avut-o despre valoarea ei. Am fost în-doit fericit, de a mă afla cu această ocaziune în capul bravei noastre armate.

Mult timp s'a creșut în afară, din cauza necunoștinței cestiunilor noastre interioare, că am fi animați de un spirit de intoleranță religioasă. Constat cu mulțămire, că țara, prin reprezentanții ei, se arată hotărâtă a face să dispară această erōre și regret, că împregiurările par ai împune horărirea sa. Acum națiunea română va fi

admisă de toți la locul, ce merită în opiniunea lumii, căci a probat prin vitejia sa, că pōte sta alături cu națiunile cele mai valorose, și prin principiile sale, că împărtășește credințele și aspirațiunile lumii civilizate.

Înalt Prea Sântă Părinte, D-lor vice-președinți, D-lor senatori! Dacă d-vōstră va-ți adus aminte și cu această ocaziune de armată și de căpitătanul seu, împlinesc din parte-mi o plăcută datorie, reamintind că foloșele de care vorbiți nu s'au putut dobândi decât cu puternicul d-vōstre concurs și cu devotamentul d-vōstre patriotic.

Pot adăoga, că cu această mare ocaziune s'a putut constata, că dacă senatul este merit, prin condițiunile constituiri sale, a manține națiunea pe calea prudenței și înțelepciunii, această inse nu la oprit, ca în momentul de grele încercări să se arete plin de curagiu și de decisiune.

Sunt încredințat, că ne vom întâlni totdeuna în acelaș simțământ de devotament către patriă, spre a săvērși împreună marea operă de desvoltare și de întărire, la care suntem chemați a conlucra.

Primiți, Înalt Prea Sântă Părinte și d-lor senatori, din partea D-nei și a nōstră espresiunea înaltei nōstre grațitudinii pentru urările, ce ne faceți.“

Ieri, la aceeași oră, a fost primită și comisiunea Adunării deputilor cu aceeași solemnitate. D. președinte, C. A. Rosetti, a cetit adresa, și M. S. R. a răspuns în modul următoriu:

Domnule președinte, D-lor deputați! Suntem adēnc mișcați de simțămintele, ce exprimați armatei și tronului, pentru sântenia, cu carea în ultimul resbel și-au împlinit datoria, în realizarea celei mai scumpe aspirațiuni a națiunii române.

Ceia ce a creat României o pozițiune, ce nu i se mai contestă astăzi în Europa, este că, de și învăluită de evenemetele cele mai complicate, de și incongiurată de încercările cele mai crude, totuși a străbătut cu succes prin acest cerc de pericole de tot felul, fără a șovăi un moment și fără a face un pas greșit, care ar fi putut săi compromită chiar existența.

Constatăm cu fericire, domnilor, că sacrificiile și încercările, la care cu toții am fost supuși, departe de a ne obosi și a ne sdruncina, au contribuit din contră a ne întări, a ne oțeli, a ne lămurii ideile nōstre și a ne da mai multă unitate de acțiune; probă despre această este unanimitatea, cu care s'a votat răspunsul d-vōstre, ce cuprinde însăși programa lucrărilor spre care are a se îndrepta acum activitatea națională.

Evenemetele ce a străbătut națiunea întăresc și mai mult în sufletul nostru credința, ce am avut, despre viitoriul acestei țeri, din ziua, când am pus piciorul pe pământul ei. Din faptele săvērșite, marea puteri vor dobândi convingerea, că statul român, pe care ele l'au admis în familia lor ca un element al echilibrului european, răspunde în adevăr acestei mari chemări și va fi o condițiune de securitate și de linisce pentru puternicii sei vecini.

Votul dat pentru a două oră, de mai unanimitatea reprezentațiunii naționale, afirmând voința, de a se conforma dispozițiunilor ce ne privesc din tratatul de la Berlin, nu mai pōte lăsa Europei îndoială, că această este în adevăr simțământul națiunii întregi, și va face astfel să dispară ori-ce umbră de bănuială și ori-ce prejudecată ar mai fi existat despre țara nōstră. — Suntem încredințat că prudența spiritului de conciliare și unitatea de acțiune, ce v'au ajutat până acum în realizarea unor mari fapte, vō vor asigura același succes în viitoriu; numai astfel ranele lăsate de încercările, la care am fost espuși se vor vindeca, interesele societății nōstre vor fi bine îngrițite

și se va putea săvârși opera ridicării și întăririi României, cu același succes, cu care a fost începută. Pe această cale mă ve-ți găsi, d-lor totdeauna alături cu d-văstră, gata la lucru și la sacrificie.

Domna, carea, în timpul pericolelor, a împărțit toate simțimintele și toate îngrijirile noastre, se unesc aici cu noi, spre a vă exprima, d-le președinte și d-lor deputați, viuele noastre mulțămiri pentru căldurosele urări, ce ne adresați și spre a dice împreună cu toți: Trăiască România!

Varietăți.

* (Avansamentul militar de la anul nou). Majestatea Sa c. r. ap. s'a îndurat prea grațios, a denumi de sublocotenenți de rezervă pe cadeții de rezervă, pe voluntarii, și pe suboficerii de rezervă:

Trifon Miclea la reg. de intan. Alecsandru Cesarevics Mare-principe și Chironom al Rusiei Nr. 61; Ioan Ciucs la reg. de infant. Carol Alecsandru Mare-principe al Sacsoniei-Weimar-Eisenach Nr. 64; Pompiliu Pipos de la reg. de infant. Wilhelm III regele Niederlandei Nr. 63 la reg. de infant. Cav. de Schmerling Nr. 67; Alecsandru Pop la reg. de inf. Archiducele Heinrich Nr. 51; Coman Petrovics la reg. de inf. nobil de Pürker Nr. 25; Iosif Campani la reg. de inf. baron de Kellner Nr. 41; Aloisie Poppa la reg. de artilerie clironom archiduce Rudolf Nr. 2; Teofil Raț la reg. de inf. Alecsandru I împărat al Rusiei Nr. 2; Basiliu Sangeorzan de la reg. de inf. Wilhelm III regele Niederlandei Nr. 63 la reg. de inf. baron de Aleman Nr. 43; Nicolae Borza la reg. de inf. Alecsandru I împăratul Rusiei Nr. 2; Ioan Tiron la reg. de inf. baron de Kellner Nr. 41; Aurel Muntean la reg. de infant. Archiducele Heinrich Nr. 51; Antonie Precup de la reg. de inf. Wilhelm III, regele Niederlandei Nr. 63 la reg. de inf. Ludovic principe al Bavariei Nr. 62; Ioan Mihai la reg. de inf. Carol Alecsandru Mare-duce al Sacsoniei Weimar Eisenach Nr. 64; Corneliu Cioran de la bat. de vânători Nr. 23 la reg. de infant. Frideric Guilelm Mare-duce de Meklenburg-Strelitz Nr. 31. —

De cadeți în rezervă: pe voluntarii și suboficerii în rezervă Stefan Csoma la reg. de inf. Alecsis Mare-principe al Rusiei Nr. 39; George Borza la reg. de inf. baron de Kellner Nr. 41; Vasilie Gramatovics la trupele sanitare.

* (Necrolog). Ni se scrie din Lugoș, cumcă în 5 Decemvre, a. c. a repausat în Domnul D-na Elena născută „Parvu“ veduvită „Romul Ursulescu“ din Lugoș.

O deplâng multobidații ei părinți Ioan Parvu și Ana Parvu, fiica ei (mórtei) Ofelia apoi socrii ei veteranul preot Alecsandru Ursulescu și Maria, soția acestuia; mai departe o deplâng: cumnatul ei Iosif Tempea, preot și profesor gimnasial din preună cu soția sa Lucreția, și în fine fii acestora: Liviu, Valeriu, Maniu și Letiția și némurile ei număröse. Fiei țerina ușoră!

* (Postale). Sânt de ocupat posturile următoare de postari și adevă: a) În Rîșnov (comitatul Brașovului); cautiune: 100 fl. v. a.; salariu 120 fl.; apoi pausal de 40 fl. pentru cancelarie și 600 fl. v. a. pentru espedițiuni. — b) În Also-Szombafalva (Sâmbăta de jos comitat. Făgărașului); cautiune: 100 fl.; salariu 150 fl. și 40 fl. v. a. pausale pentru cancelarie.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au să-și înainteze suplicile până inclusive 15 Ianuarie 1879 la direcțiunea postelor reg. ung. în Sibiu.

* (Pentru comisiunea esaminătoare de advocați) în M. Vászrhely s'a ales ca președinte. Iosif Schneider și ca vice-președinte Gecezo. —

* (Temperatura în diferitele state). Zăpada cade în abundență apröpe în totă Francia și mai ales în regiunile alpestre. Drumul de la Grenoble la Monetier-le-Briançon este acoperit. Conducătorii diligențelor au fost obligați a aduce depesile pe spinare. La piciorul muntelui, zăpada era de apröpe doi metri.

În Alpii de sus, drumul dela Fort-Queyras la Mont-Dauphin a fost interceptat de troiene. Comandantul orașului Fort-Queyras a pus brațele militare la dispozițiunea societății podurilor și șoselelor. Tot astfel este și la Briançon, unde două sute cinci-zeci ómeni de trupe lucröză la restabilirea comunicațiunilor.

La Lyon, circulațiunea este din cele mai dificile pe strade, cari sânt acoperite cu un des lințoliu alb.

În Savonia, nu s'a mai vedut atata zăpadă de mulți ani.

Zăpada a cădüt în mare cantitate la Geneva de Marța trecută; mormanele se vedeau pe toate părțile și municipalitatea a trebuit să ridice în parte zăpada spre a manșiné circulațiunea trásurilor.

În Provența, a fost un timp foarte urit, care nu s'a vedut de mult.

La Marsilia, a cădüt trásnetul Pe mare, furtuna a fost înfricoșată: mai mulți pescuitori au fost uciși; un brick italian s'a cufundat.

Intensitatea și violința zăpedei erau astfel, dice Micul Marselies, încât intra prin crepăturile ușilor și ferestrelor vagónelor trenului accelerat venind din Paris, și că călătorii puneau mare casnă a se puté adăpostí.

Între Gap și Marsilia firurile telegrafice au fost tăiate pe mai multe puncte din cauza înghețului.

* (O nouă industrie în București). Atragem atențiunea cetitorilor nostri asupra atelierului de răjnițe și cuțițe al d-lui Azaria G. Melidon din calea Șerban Vodă (Podu Beilicului) Nr. 15. Am avut ocașiunea să vedem lucrări de oțel fin, și răjnițe, cari împreună cu o soliditate estera-ordinară și un gust în adevér plăcut.

D. Melidon este emigrat din Constantinopole, de acum vre-o doi ani, și căsătorindu-se în București cu o română, s'a stabilit definitiv la noi. Putem dar să cumpărăm acele răjnițe celebre turcești, lucrate în București, și scutițe, prin urmare, de cheltueli de transport și de vamă.

Urám succes d-lui Melidon, și'l asigurám, că Românii primesc cu plăcere asemenea musafiri industriali în mijlocul lor.

Constatând cu plăcere soliditatea lucrărilor sale, am dorí însă ca d. Melidon să înlocuescă marca turcescă de pe fabricatele sale cu o marcă românescă, fiind sigur, că Românii vor cumpéra răjnițele d-sale cu aceeași încredere, și chiar cu mai multă plăcere, când vor vedea pe ele marca românescă în locul celei turcesci. „R. L.“

* (Întrebuințările hárției). „Scientific American“ dá o listă lungă de articolele manufacturate din hárția ce s'a vedut figurând la espozițiune. Se observă pe această listă: candelabre, donițe, urne, bijuterii, perdele, brêie, cămine, cornise, curele, cabinete de baiă, cămăși și până și haine. Dar lucru singular, nu se observă, pe această listă lungă păpuci cu tâlpi de carton. „Voc. Cov.“

* (Populația Dobrogei). După o telegramă din Tulcea, făcându-se o statistică aprocsimativă a populației din Dobrogea s'ar fi aflat, că sânt vr'o 117,850 de locuitori.

* (Împușcarea unui student). Se scrie din Würzburg cu data 5 Decemvre: În mijlocul unei strade principale a orașului s'a împușcat un student de o patrulă. Întemplarea este astfel: Studentul în medicină Carol Sichen (din Lichtenau, lângă Paderborn) în nóptea Duminecei din urmă a fost arestat ca turburător al liniscei și o patrulă fű însărcinată să 'l ducă la garda principală. Pe strade mergea încă multă lume. Arestatul fű întrebă de nisce cunoscuți în glumă, că unde merge. În strada palatului, în fața casei Hamoniei, cam pe la 12 óre studentul beat, cercă să fugă, iar conducătorul patrulei, un sub-oficer prusian (silesian) îl împușcă în spate de la o depărtare foarte mică. Glonțul a intrat pe lângă colóna vertebrală. Lovitul cădüt mort la moment. Patrula, — caracteristic! — fugí îndată. Lumea se adună în jurul cadavrului. Scirea despre acest fapt fiores se lăți îndată în tot orașul. Chiar în aceeași nópte se adunără societățile studenților.

Nu se pöte descrie iritația orașului și a Universității. Studenții își rupseră biletele de legitimare: „Ce ne folosesce justiția academică, dacă ne împușcă ca pe cánii turbați în strade?“ Nici un oficer n'a cutezat să se arete — în vre-un local unde merg studenții. „Resb.“

* (Un zidar vëndut). În Londra aflându-se 6 zidari, (3 Italiani, un Francez, un Austriac și un Germán) într'o cărcimă vorbêu între altele și despre emigrare și folósele ei.

Un Italian, anume Cortesi dice însă, că densusul mai bine s'ar vinde cui-va ori-cui, de cât să pribejască în lume. Zidariul austriac auđind această numai decât apucă pre Italianul de scurt, face tãrg cu el și 'l cumpără cu 40 fl. Italianul primind pararelesă duce cu cumpărătorul lui la traiu bun și cerënd cumpărătorul pararele înderept, sub prețecst, că ce a făcut a fost numai glumă, Italianul la și bëtut și s'a cam mai dus apoi în lume.

* (Cetim în „Vocea Covurluiului“: Prin convențiunea, ce s'a încheiat între statul nostru și Turcia pentru predarea prisionerilor, s'a constatat, că România are a lua 1,423,482 lei de la epoca luării prisionerilor până la încetarea ostilităților, iar de atunci până la începutul lunei acesteia, când au fost predați la Galați, i se cuvine suma de 560,000 fr. Aceste sumi se vor raspunde de tesaurul otoman, în număr, în mai multe termine.

* (Oglinda ca mașină de fotografie). Un Neamțu din Lima, cu numele Carol Steinbach a aflat după studii îndelungate și esperimentări foarte dese o compoziție chemică, prin carea uitându-se omul într'o oglindă unsă și pe față și pe dos cu materia chimică numai decât se ficsază chipul lui ca viu pe oglindă.

Oglinda să cufundă apoi în apă și după scóterea ei din apă se ține circa 1/2 de óră în rasele sórelui. În urma acestei proceduri se tipăresce chipul omului așa de perfect, ca când ar fi viu. —

Învențiunea acésta a făcut mare furóre și sgomot așa, încât un capitalist din Peru s'a acuirat invențiunea acésta cu 400,000 dolari (i. e 800,000 fl. după banii nostri. Red.); ș'a și înființat etablisementuri în America nordică și sudică pentru fotografia acésta nouă și fie-care chip se vinde cu 4 până 10 dolari. —

* (Orologiul cu gaz). S'a instalat în museul de la Londra un orologiu, ce are ca motor gazul idrogen, produs de acidul sulfuric în apă pe un glob de zinc. Orologiul are forma unui cilindru, el este de sticlă colorată și fără capac. La suprafața licuidului cuprins în cilindru se află un clopot

de sticlă, pe care îl ridică gazul după măsura, cu care se produce; clopotul ridicându-se face să se misce o pãrglie subțire, ce determină mersul acceler. Acésta minune escită admirațiunea tuturor cunoscătorilor. „Voc. Cov.“

Bibliografie.

Calendar pe anul 1879.

Calendaru pe anul comun de la Christos 1879: Întocmit după gradurile și clima Ungariei, Ardealului, Băratului și României. Anul al douăzeci și optulea. Sibiu. Editura și tiparul tipografiei archidieceesane. Prețul nelegat 23 cr. v. a. legat 30 cr.

CăliNDARUL bunului econom pe anul 1879 întocmit de D. Comșa și Eugène Brote. Cu mai multe ilustrațiuni intercalate în teast. Anul III. Sibiu. Prețul 45 cr. v. a. sau 1 leu n.

Amicul poporului. CăliNDAR pe anul 1879 de Visarion Roman. Sibiu. Prețul 50 cr. v. a.

Calendarul sateanului romanu pe anul 1879 de Nicolae Fekete-Negruti. Sibiu. Prețulu 35 cr. v. a.

Calendarul „Răsboiului“ pe anul 1879. Cu o mulțime de ilustrații. București. Prețul 50 bani.

Calendarul pentru toți pe anul 1879. Cu un premiu gratis: tabloul „România liberă“. București. Prețul 2 lei noi.

Calendarul amasant pe anul 1879. Ilustrat cu 18 gravure, umoristice și sociale. București. Prețul 1 leu 50 bani.

Calendarul Halimalei sau 1001 de nopti pe anul 1879. Ilustrat în teast cu 15 gravure. București. Prețul 2 lei noi.

Calendarul american pentru notițe pe anul 1879. București. Prețul 1 leu 50 bani.

Calendarul pentru toți României pe anul 1879. Cu un premiu gratis: tabloul „Bătălia de la Rahova.“ București. Prețul 2 lei 50 bani.

Calendar amasant și picant pe anul 1879. Ilustrat cu 8 tablouri. București. Prețul 2 lei.

Almanahul american pe anul 1879. București. În două edițiuni: ediția ordinară 1 leu 50 bani. Ediția de lucș 3 lei.

Calendarul portativ pe anul 1879. București. Prețul 40 bani.

Calendarul „Curierului“ pe anul 1879. Iași. Prețul 2 lei noi.

Calendarul „Lectorului român“ pe anul 1879. Iași. Prețul 1 leu 50 bani.

Convorbiri literare. Anul XII — Nr. 9.

Sumariu: *Scrisori ale lui Eliade Rădulescu către Costachi Negruzzi.* — *Lăpușnean Vodă*, tragedie în cinci acte de S. Bodnărescu. (urmare) — *Epoca Fanariștilor*, documente istorice adunate de Eudocsie Hurmuzachi, I. Slavici — *Don Padil*, poem de A. Naum. — *30 August 1877* poesie de G. Bengescu. — *Poeți și Epicuriani*; *Despărțire* poesii de Th. Șerbănescu. — Bibliografie. — Corespondență — Erata.

Școlă română. Anul III. Făscióra 2.

Sumar: Ioan Amos Comenius (urmare). — Referințele între școlă și familie. — Băncile de școlă (fine). — Din computul cu frângeri vulgare (urmare). — Pentru primul învățământ din istorie: II Ercele. — Tractarea practică a unor bucăți de lectură I. Sórele și vântul. — Programa studiilor în școlile primare rurale din România. — Școlile române din Brașov. — Necrolog: Teodor Petrișor. — Varietăți. — Bibliografie.

Bursa de Viena

din 27 Decembre n. 1878.

Împrumutul de stat din 1860	113 75
Acțiuni de bancă	785 —
Acțiuni de credit	222 56
London	117 15
Argent	100 05
Galbin	5 60
Napoleon d'aur (poli)	9 35 1/2
Valuta nouă imperială germană	57 80